

Overretten den 3die August dette Aar, som ovenfor antydet, uden at Domsakten endnu var afleveret til Rettens Justitiarius, anmodede jeg denne under 2den denne Maaned om at drage Omfarg for, at bemeldte Domsakt uden yderligere Ophold blev udfærdiget og indsendt til Stiftamtet, ledsaget af en Erklæring om, hvad der havde foranlediget denne utilbørlige Forsinkelse. Under 4de dennes modtog jeg saavel Domsakten (30 Ark) som de tvende højsølgende Erklæringer fra Rettens Justitiarius og Justitssekretær (Bilag 13 og 14). Det vil heraf høigunstigen erfares, at denne søger at undskylde den begaaede Forfømmelse ved Mangel paa Arbeidskraft til det fornødne Afskrivningsarbejde og derhos henleder Opmærksomheden paa, at et Vønningsstillæg paa 50 Rd., som tidligere har været udredet af Justitskassen til Justitssekretæren, er blevet inddraget, i hvilken Henseende jeg skal tillade mig at henvise til det høie Ministeriums Skrivelse af 4de Februar 1864.

Naar jeg nu skal vende tilbage til de af Justitiarius i Erklæringen af 13de forrige Maaned meddelte Oplysninger, skal jeg tillade mig at bemærke Følgende:

1. Da det i Erklæringen konstateres, at Retten nu og da ikke sættes til det anordnede Klokkeslet, Kl. 10, skal jeg ikke dvæle ved en Undersøgelse af, om dette sker $\frac{1}{4}$ eller $\frac{1}{2}$ Time eller længere Tid senere, ikke heller, om det foranlediges af, at noget af Rettens Medlemmer eller af Sagførerne ikke giver Møde i rette Tid; men jeg skal fremhæve, at efter min Opfattelse strider Saadant imod Rettens Værdighed og kan ikke retfærdiggjøres ved Hensynet til, at Assessor Sveinsfons Bopæl er beliggende omtrent 2 Mile fra Reykjavik; thi om Sligt undtagelsesvis kan hindre ham fra i rette Tid at være tilstede her i Byen, navnlig i Tilfælde af Uveir og usærbare Veie, saa betragter jeg hans Udeblivelse i saadanne enkelte Tilfælde som foranlediget ved lovligt Forsald og har ikke havt Hensyn til disse Undtagelser ved at paaaane den meget hyppige stedfundne Norden i den omhandlede Retning. Jeg skal tilføie, at efter 4de November dette Aar er Retten bleven sat hver Mandag til anordnet Klokkeslet.
2. At Assessor Sveinsfon, naar han har Forsald, aldrig anmelder samme førend netop i det Dieblit, at Retten skal sættes, eller, hvad der formentligen ikke saafjældent er hædet, udebliver uden at anmelde Forsald, søger Justitiarius vistnok, saa godt som det er ham muligt, at raade Bod paa, hver Gang Sligt indtræffer, men derimod fremgaar det ikke af Erklæringen, om Assessor Sveinsfon anmelder sit Forsald paa lovlig Maade o: skriftlig eller godtgjør, at Forsaldet er lovligt, eller om der i Overensstemmelse med Rancelliets Skrivelse den 31te Juli 1838 tilføres Retsprotokollen de fornødne Oplysninger herom; — af Erklæringens Taushed om disse Punkter synes at fremgaae, at der i saa Henseende ikke vises den fornødne Strengthed.
3. Om Overtrædelsen af Forordningen 3die Juni 1796 § 23 har jeg ovenfor refereret det Fornødne, forsaavidt det Tilfælde angaaer, som bragtes til min Kundskab ved Justitiarii Skrivelse af 27de Juli dette Aar; et andet Exempel herpaa meddeles i Erklæringen, nemlig at Assessor Sveinsfon har beholdt en anden Retsfag til Votering fra 17de August til 25de October dette Aar, eller i 10 Uger. Kontrollen med denne Overtrædelse er i den citerede Paragraf overdragen Høiesteret og Straffen herfor 200 Lod Sølv til nærmeste Hospital; men i de Sager, der ikke blive appellerede til Høiesteret, hvilket er Tilfældet med den under 28de Juli dette Aar ommeldte private Injuriefag, der, haade hvad Sagens Gjenstand og Procedurens Omfang angik, var en meget ubetydelig Sag, forekommer det mig, at det er en Pligt for Rettens Præsident, at henlede det høie Ministeriums Opmærksomhed paa en saadan Overtrædelse og at henstille til sammes Afgjørelse, om en lignende Mulkt ikke bør anvendes i Analogi med